

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/157/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713207442
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8713207442.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobcu L. P. J., J..S..Z., J. J. H. X, T., O.: XXXXXXXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o, Údernícka 5, Bratislava, proti žalovaným X/ Š. M., F.. XX.X.XXXX, T. A. Q., K.. T. XXX/XX, Š. Z. J. I. X/ E. M., F.. XX.X.XXXX, T. A. Q., K.. T. XXX/XX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 3 485,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 500,46 eur a to na účet JUDr. Ambróza Motyku, č.Ú.: XXX XX XX XXX/XXXX, R.: XXXXXXXX a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 6.5.2013, doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.5.2013 domáhal uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť sumu 3 485,58 eur (105 006,58 Sk), s úrokom z omeškania v sume 275,81 eur a 9 % p.a. úrok z omeškania zo sumy 3 316,71 eur od 23.9.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaní s právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s., dňa 10.7.2002 uzatvorili Zmluvu č. 491808898, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Keďže si žalovaní neplnili, v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, ku dňu 20.12.2011, predstavovala sumu 3 725,58 eur (112 236,82 Sk), ktorá pozostávala z istiny 3 556,71 eur (107 149,45 Sk), zmluvného úroku 42,45 eur (1 278,85 Sk), úroku z omeškania 120,44 eur (3 628,38 Sk) a ostatného príslušenstva 5,98 eur (180,15 Sk). Žalobca si v konaní uplatnil zákonný úrok z omeškania od 2.6.2012, tzv. nasledujúcim dňom po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru, podľa Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaní ku dňu podania žaloby zaplatili dňa 15.8.2012 - 40 eur, 17.9.2012 - 40 eur, 16.10.2012 - 40 eur, 20.11.2012 - 40 eur, 17.12.2012 - 40 eur, 22.4.2013 - 40 eur. Dlžná suma ku dňu

podania žaloby predstavovala sumu 3 485,58 eur a pozostávala z neuhradenej istiny 3 316,70 eur, úroku 42,45 eur, úroku z omeškania 120,44 eur a ostatného príslušenstva 5,98 eur.

Písomným podaním zo dňa 1.7.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.7.2013 vstúpilo do konania na podporu žalovaných ako vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, O.: XX XXX XXX.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 3.12.2013 právny zástupca vedľajšieho účastníka uviedol, že žalobca v žalobe tvrdí, že odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. K tejto skutočnosti listinný dôkaz nepredložil. Keďže žalobca relevantne nepreukázal akým spôsobom bol úverový vzťah ukončený, jediným dôkazom je výstup z bankového systému označený, ako príloha k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2011, z ktorého vyplýva, že pohľadávka bola k tomuto dňu v omeškaní 1082 dní. Z uvedeného je zrejmé, že úverový vzťah bol ukončený v januári 2009. Poukázal na nekalú obchodnú praktiku žalobu, ktorou sám vyhlásil mimoriadnu splatnosťou a to listom zo dňa 25.1.2012. Právny predchodca žalobcu, ako banka, je držiteľom bankového povolenia podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, teda nemohla postúpiť žalobcovi ako nebanke, tzv. živý úver, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka. Predmetom postúpenia, teda už mohla byť len pohľadávky z ukončeného úverového vzťahu, z čoho vyplýva, že žalobca nemohol účinne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pretože úver bol už ako splatný predmetom postúpenia pohľadávky. Ďalej poukázal, že už z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 30.7.2012 vyplýva, že dlh je už premlčaný. Vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu uplatňovanej žalobou, pretože žaloba bola súdu doručená 24.5.2013 po uplynutí premlčacej doby. K dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uviedol, že takto predformulovaná Dohoda nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná, určitá, pretože inštitúty uznania záväzku, premlčania, prípadne rozhodcovskej doložky, ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Preto možno pochybovať o Dohode v tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V niektorých dohodách sa neuvádza ani výška splátky, ako esenciálna náležitosť dohody o splátkach. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Citované ustanovenie je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Namietali nedostatok vôle žalovaných, pri uzatváraní dohody. Spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho čo podpisuje. Preto nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi.

Písomným podaním zo dňa 12.12.2013 podaným na súd, žalobca čiastočne zbral žalobu späť a žiadal zmeniť žalobu tak, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 2 591,48 eur spolu s 9 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.01.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.02.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.03.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.04.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.05.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.06.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.01.2011 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 70,04 EUR od 02.04.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.05.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.06.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.07.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.08.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.09.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.10.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.11.2011 do zaplatenia, s 9,25 % p.a. úrokom

z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.12.2011 do zaplataenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.01.2012 do zaplataenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.02.2012 do zaplataenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.03.2012 do zaplataenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.04.2012 do zaplataenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.05.2012 do zaplataenia, s 9,25 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 70,04 EUR od 02.06.2012 do zaplataenia. Uznesením zo dňa 30.1.2014 súd pripustil zmenu návrhu v požadovanom znení a v prevyšujúcej časti konanie zastavil.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že Zmluva o úvere upravená v zmysle Obchodného zákonníka (ďalej len OBZ) je absolútnym obchodom, čo znamená, že tento právny vzťah, bez ohľadu na povahu účastníkov sa spravuje OBZ. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník nemôže vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva a vedľajší účastník je oprávnený na procesné úkony, pričom námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Keďže došlo k uznaniu dlhu žalovanými premlčuje sa pohľadávka až za 10 rokov, odo dňa keď k uznaniu došlo.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, pretože Zmluvu o postúpení pohľadávok na žalobcu považuje za neplatnú. Poukázal na zákon o bankách § 92 ods. 2, že banka môže svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe až vtedy, ak napriek písomnej výzve banky je klient nepretržite dlhšie, ako 90 kal. dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, avšak banka môže postúpiť len tú pohľadávku, ktorá zodpovedá peňažnému záväzku, teda sumy s ktorou bol dlžník v omeškaní 90 kal. dní. Zo zákona vyplýva, že banka bez zosplatnenia nemôže na nebanku postúpiť pohľadávku z celého úveru, ale iba pohľadávku, ktorá zodpovedá peňažnému záväzku, teda aktuálnemu dlhu dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a.s., vyzvala žalovaných na úhradu dlhu potom čo boli 90 kal. dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani to, že naňho boli postúpené len splatné splátky úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky 20.12.2011 dlh vo výške 3 725,58 eur nemohol existovať. Takáto pohľadávka predstavuje skapitalizovanú sumu z celého úveru, ktorý mal trvať do júna 2012. Právny predchodca žalobcu jednoducho celý úver skapitalizoval, bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom úverový vzťah ukončil a následne túto skapitalizovanú sumu postúpil na žalobcu. Právny predchodca je oprávnený na žalobcu postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale to by musel úverový vzťah, lege artis, ukončiť (vyhlásiť mimoriadnu splatnosť) a takýmto spôsobom sa dopracovať k pohľadávke vo výške 3 725,58 eur, ktorú následne v súlade so zákonom môže postúpiť aj osobe, ktorá nie je bankou. Z predložených dôkazov nevyplýva, aby Slovenská sporiteľňa, a.s. mimoriadnu splatnosť predmetného úveru vyhlásila. Takýmto postúpením by došlo k obchádzaniu zákona o bankách. Zároveň si uplatnil trovy konania v sume 500,46 eur.

Dňa 27.6.2014 právny zástupca žalobcu oznámil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa nedošlo.

Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol k argumentácii vedľajšieho účastníka, že zákon o bankách nezakazuje postupovať úver, ktorý nebol splatný alebo inak ukončený. Poukázal na ustanovenie VOP v úverovej zmluve, ktoré pripúšťajú možnosť postúpenia akejkoľvek pohľadávky, vrátane budúcej z predmetného úverového vzťahu. Poukázal, že vedľajší účastník nemôže napádať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko žalovaní boli zo strany postupcu oboznámení s postúpením pohľadávky.

Žalovaný v 1/rade na pojednávaní uviedol, že úverový vzťah uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a.s., z ktorého čerpal úver 110 000 Sk (3 651,33 eur). V tom čase si zobrali tri pôžičky a táto bola štvrtá. Neskôr sa opravil, že čerpal asi len sumu 50 000 Sk (1 659,69 eur), pretože bola bez ručiteľa. Tieto peniaze použili na prístavbu rodinného domu. Nevedel presne uviesť, koľko splátok uhradil, ani v akej výške. Uviedol len, že to bolo asi od 2000 Sk (66,38 eur) - 3000 Sk (99,58 eur). Úver splácal určite aspoň 1 rok, avšak následne mal dopravnú nehodu následkom, ktorej stratil zamestnanie, ako vodič kamiónu. Z tohto dôvodu 5-6 mesiacov neplatil právnomu predchodcovi žalobcu, ktorý ho vyzval na zaplataenie omeškaných splátok, avšak nevedel uviesť v akej sume. Predložil súdu potvrdenia o zaplataení sumy zo

dňa 22.4.2013 v sume 40 eur, 15.8.2012 v sume 40 eur, 17.9.2012 v sume 40 eur, 16.10.2012 v sume 40 eur, 20.11.2012 v sume 40 eur, 17.12.2012 v sume 40 eur, teda spolu šesť splátok. Ďalej poukázal, že úver bol poistený, v prípade ak by ho neplatil, a nevedel pochopiť prečo sa to nezohľadnilo. Ďalej uviedol, že voči nim sú evidované exekúcie a zo súčasného platu sú mu vykonávané exekučné zrážky od JUDr. Rudolfa Krutého, každý mesiac, cca 165 eur. Jeho mesačný príjem predstavuje 500 eur. Platil svoje dlhy exekútorke JUDr. Ondrejkovej v sume 4 020 eur, JUDr. Krutému 2 999,97 eur, 1 052,45 eur na základe vyúčtovania JUDr. Petrovi Molnárovi v sume 930,30 eur, General Factoringu 5 100 eur a exekútorke JUDr. Hlaváčovej 21 195,10 eur, a tieto listinné dôkazy predložil súdu na nazretie.

Žalovaná v 2/rade uviedla, že súhlasí so skutočnosťami uvedenými žalovaným. Uviedla, že nie je zamestnaná a od 1.11.2014 je práceneschopná, po operácii a jediný jej príjem je opatrovateľský príspevok na svokru v sume 159 eur. Iné výdaje predstavujú inkaso, platby za elektrinu, vodu, plyn, ošatenie, hygienické pomôcky a stravu.

Písomným podaním na žiadosť súdu Slovenská sporiteľňa, a.s. uviedla, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0491808898, uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom a žalovanými, ako dlžníkmi ku dňu 16.12.2011. Ďalej uviedla, že nedisponuje výzvami k žalovaným, v ktorých ich vyzýva na splatné splátky, a že sú v omeškaní.

Na pojednávaní dňa 23.9.2014 žalovaný v 1/rade predložil súdu platby, ktoré sa týkajú Zmluvy o úvere č. 0491808898, s tým že dňa 22.7.2008 zaplatil sumu 24 687 Sk (819,45 eur), dňa 22.8.2008 sumu 1 899 Sk (63,03 eur), dňa 14.10.2008 sumu 3 798 Sk (126,07 eur), dňa 16.10.2012 sumu 40 eur, dňa 20.11.2012 sumu 40 eur, dňa 15.8.2012 sumu 40 eur, dňa 17.9.2012 sumu 40 eur, dňa 17.12.2012 sumu 40 eur a dňa 22.4.2013 sumu 40 eur.

Vykonaným dokazovaním výsluchom účastníkov konania a najmä listinnými dôkazmi Zmluvou o úvere č. 0491808898, VOP, oznámením o postúpení pohľadávky žalovanému v 1/rade, Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, podacím hárkom, oznámením o postúpení pohľadávky žalovanej v 2/rade, podacím hárkom, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1633/2001/CE zo dňa 20.12.2011, výzvou k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 25.1.2012, pokusom o zmier, čiastočným späťvzatím žaloby, výpisom z účtu žalovaných, resp. platobnou históriou, vyjadrením Sociálnej poisťovne, platbami žalovaných a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 10.7.2012 právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila so žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade, ako spoludlžníkom Zmluvu o úvere č. 0491808898. V zmysle tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným úver v sume 150 000 Sk (4 979,08 eur), s pohyblivou úrokovou sadzbou 11,05 % p.a., s lehotou splatnosti do 1.6.2012. Žalovaní sa zaviazali čerpať poskytnutý úver do 10.8.2012. Žalovaní sa zaviazali splácať úver, v pravidelných mesačných splátkach formou inkasa z osobného účtu č. 000 000-0093269534/0900 vo výške 2 110 Sk (70,03 eur), ktoré budú uhradené vždy do prvého dňa každého mesiaca na č. ú. 0491808898/0900. Prvá splátka mala byť realizovaná ku dňa 1.9.2002 a posledná splátka najneskôr do 1.6.2012. Súčasťou zmluvy boli VOP. Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 27.12.2011 oznámila žalovaným, že postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 20.12.2011 pohľadávku vo výške 3 725,58 eur. Došlo k postúpeniu pohľadávky pred splatnosťou úveru, ktorý mal nastať až dňa 1.6.2012. Toto oznámenie o postúpení pohľadávok doručil obom žalovaným. Dňa 21.12.2011 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1633/2011/CE. Súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávok bola Príloha č. 1, kde bolo uvedené, že splatnosť úveru je ku dňu 1.6.2012 a poskytnutá suma úveru predstavovala 4 979,09 eur a zostatok pohľadávky predstavoval sumu 3 725,58 eur. Úroky predstavovali 162,89 eur, riadne úroky 42,45 eur, úroky z omeškania 115,18 eur, poplatky 5,26 eur, náklady 5,98 eur, príslušenstvo pohľadávky 168,87 eur. V prílohe bolo uvedené, že žalovaný je v omeškaní 1082 dní. Dňa 25.1.2012, teda pred splatnosťou úveru žalobca adresoval žalovaným výzvu k úhrade sumy 3 907,15 eur a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá nastala dňa 25.1.2012. Pokusom o zmier 23.4.2013 žalobca v písomnom podaní adresovanom žalovaným uvádza, že Slovenskou sporiteľňou, a.s. bola vyhlásená mimoriadna splatnosť a vyzval žalovaných

na zaplatenie sumy 3 802,22 eur, ktorá sa stále menila. Písomným podaním Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 29.7.2014 táto uviedla, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k predmetnej zmluve ku dňu 16.12.2011, ale nedisponuje so žiadnou výzvou, ktorou by vyzývala žalovaných, pred postúpením pohľadávky na zaplatenie omeškaných splátok, na ktoré následne mala vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Naopak právny zástupca písomným vyjadrením zo dňa 24.6.2014 oznámil súdu, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa nedošlo.

V konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 8C/156/2012 bolo vyžiadané od Národnej banky Slovenska dňa 11.12.2013 na základe žiadosti súdu o poskytnutie odborného stanoviska, či má žalobca povolenie NBS na poskytovanie a správu nezosplatnených úverov poskytnutých fyzickým osobám bankami, či správa poskytnutého úveru, ktorý nebol zosplatnený, podlieha bankovému povoleniu v zmysle zákona o bankách, a či je možný prevod takého nezosplatneného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky z banky na tretí subjekt, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti, uviedla. Uviedla, že je potrebné rozlišovať medzi poskytovaním úveru a správou úveru. Správu úveru si väčšinou vykonávajú samotní veritelia a odmena poplatkov za správ úveru je súčasťou príslušenstva úveru. Nerozlišuje sa medzi správou úveru pred splatnosťou a po splatnosti, resp. vyhláseného za splatný. Správa poskytnutého úveru nie je samostatnou bankovou činnosťou podľa § 2 zákona o bankách a nepodlieha bankovému povoleniu podľa zákona o bankách. Ide o súčasť bankovej činnosti, poskytovanie úverov. K možnosti prevodu nezosplatneného úveru, zmluvou o postúpení pohľadávky z banky na nebanku NBS uviedla, že zákon o bankách upravuje a pripúšťa možnosť banky postúpiť pohľadávku z úveru podľa § 92 ods. 8, ak je dlžník v omeškaní a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a to aj pri absolútnych obchodoch, čo sú úverové obchody. Pri odstúpení práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa postupuje podľa OZ. Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá by bola uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 OZ je absolútne neplatným právnym úkonom. Návrh na určenie neplatnosti môže podať aj dlžník, ak preukáže že má na tomto určení naliehavý právny záujem. Išlo by o prípady, ak by sa zmenou veriteľa obsah pohľadávky zmenil v neprospech dlžníka, spotrebiteľa alebo ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom. NBS nie je oprávnená posudzovať možnosť prevodu takého úveru zmluvou o postúpení pohľadávky z banky postupcu na tretí subjekt postupníka, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti. Dispozícia pohľadávkou banky nie je bankovým obchodom v zmysle zákona o bankách, ale je obchodom banky, vzniknutým v súvislosti so skorším bankovým obchodom - úverovým obchodom. Ide o spôsob dispozície s majetkovým právom veriteľa, ktorý nie je spojený iba s bankovými obchodmi, ale je všeobecný.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v

celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 4 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzatvorením zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprímerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprímerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 96 ods. 1 OSP, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 95 ods. 1, 2 OSP, navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 OSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobcom uplatňované právo je právom zo spotrebiteľskej zmluvy. V takomto prípade je potom nevyhnutné na predmetnú vec aplikovať všetky ustanovenia spotrebiteľského práva transponované do právneho poriadku členského štátu EÚ s cieľom harmonizovať zmluvné právo so zásadami komunitárnej úpravy ochrany spotrebiteľa.

Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Kto je účastníkom konania vymedzuje právo procesné. Od podmienok, za ktorých sa niekto stáva účastníkom konania je potrebné rozlišovať tzv. vecnú legitimitáciu, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinností), ktorá je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (sporových konaniach) ide o vecnú legitimitáciu aktívnu na strane navrhovateľa, žalobcu a pasívnu na strane odporcu, žalovaného. Nedostatok vecnej legitimitácie aktívnej znamená, že niekto kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia jej nositeľom nie je, resp. nepreukáže súdu v konaní, že je nositeľom hmotného oprávnenia, ktoré je predmetom konkrétneho súdneho sporu.

Po vykonanom dokazovaní na základe listinných dôkazov súd zistil, že žaloba bola podaná nedôvodne. Napriek poučeniu v zmysle § 120 ods. 1 OSP právny zástupca žalobcu súdu nepredložil taký listinný dôkaz, ktorý by preukazoval, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, napriek tomu, že postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky, napriek tomu, že Slovenská sporiteľňa uviedla v písomnom podaní, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. O tejto skutočnosti nepredložila žiaden dôkaz a taktiež ani o výzvach, ktoré mala žalovaným zasielať pred tvrdeným vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedeného vyplýva, že v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a teda, že dlh pri postúpení pohľadávky predstavoval sumu, ktorú si uplatnil v konaní. Súd mal za to, že takýto dlh nemohol existovať ku dňu postúpenia pohľadávky a stotožnil sa s tvrdeniami vedľajšieho účastníka, že takáto pohľadávka môže predstavovať iba skapitalizovanú sumu z celkového úveru, ktorý mal trvať do roku 2012. Súd poukazuje na protichodné tvrdenia právneho zástupcu žalobcu, ktorý uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo. Navyše v žalobe žalobca uviedol, že ukončil zmluvný vzťah jednostranným odstúpením od zmluvy. Zmenami v aplikačnej praxi smerujúcimi v prospech spotrebiteľa v súdnych konaniach, v ktorých súdy začali skúmať či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bolo súdu doručené vyjadrenie s protichodnými skutkovými okolnosťami, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo právnym predchodcom žalobcu, napriek tomu, že nebol k tejto právnej skutočnosti predložený listinný dôkaz. Taktiež súd poukazuje na listinný dôkaz, že žalobca vo výzve po postúpení pohľadávky adresovanej žalovaným uviedol, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť ku dňu 25.1.2012, teda až po dni kedy bola postúpená pohľadávka právnym predchodcom žalobcu. Právny predchodca žalobcu je oprávnený na žalobcu postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale len pokiaľ je úverový vzťah lege artis ukončený, teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Až následne môže banka v súlade so zákonom postúpiť splatný úver aj osobe, ktorá nie je bankou, napr. žalobcovi. Právny zástupca žalobcu nepredložil listinné dôkazy, ktoré svedčia v prospech jeho tvrdení. Tieto v konaní neboli preukázané. Teda súd vychádzal z toho, že mimoriadna splatnosť predmetného úveru nebola vyhlásená a preto došlo k neoprávnenému postúpeniu čoho právnym následkom je neplatné postúpenie pohľadávky. Žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku v takej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými nebol ukončený. Takýmto konaním by došlo k obchádzaniu zákona o bankách čo je v neprospech spotrebiteľa. Nepreukázaním vyššie uvedených skutočností, mal súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie procesnej podmienky, aktívnu legitimitáciu

na podanie žaloby, keďže zmluva o postúpení pohľadávky nemohla byť platným právnym úkonom v zmysle ktorého mohol žalobca nadobudnúť právo na uplatnenie predmetnej pohľadávky.

S poukazom na ustanovenie § 23a zákona č. 634/1992 Zb. v znení novely vykonanej zákonom č. 616/2004 Z.z., súd nemá žiadne pochybnosti, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 3.4.2007 je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú je potrebné posudzovať v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej úpravy najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd poukazuje, že pri postúpení pohľadávky má žalobca disponovať s celým zväzkom dokumentov, ktoré súvisia s predmetnou pohľadávkou, preto súd nemal za to, aby si vyžiadal od Slovenskej sporiteľne vyjadrenie o mimoriadnej splatnosti úveru, preto mal súd za to, že k predčasnej splatnosti jednotlivých splátok úveru zo strany pôvodného veriteľa ako banky nedošlo.

V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, teda pred tým ako postúpi úver inému veriteľovi. Teda v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje písomná výzva banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časťou svojho peňažného záväzku. Žalobca síce predložil výzvu, ale nepreukázal či táto výzva bola vôbec doručená žalovanej, keďže žalovaná v konaní tvrdila, že výzvy na zaplatenie dlhu jej boli doručované iba žalobcom. Teda v tomto smere, že výzva Slovenskej sporiteľne bola doručená žalovanej, nebola preukázaná.

Súd dospel k záveru, že v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné ako dospelé splátky. Keďže predtým ako Slovenská sporiteľňa postúpila pohľadávku bola povinná predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru. Žalobca predložil síce súdu dôkaz, upozornenie na vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru adresovanej žalovanej, avšak neprikladal právny význam k tomuto oznámeniu, pretože k takémuto právnemu úkonu nebol oprávnený. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak mala byť predmetom postúpenej pohľadávky suma 3 907,15 eur je zrejmé, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka postúpila zmluvou zo dňa 21.12.2011 nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo a v konaní nebolo preukázané. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok na žalobcu bola tak neexistujúca pohľadávka, preto toto postúpenie je neplatné. V zmysle zásady „nemo plus iuris,“ nemôže byť platnou ani následná cesia uplatňovanej pohľadávky. Súd vyhovel námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a žalobu zamietol.

Navyše súd poukazuje, že v zmluve nie je uvedená RPMN ani splátkový kalendár. K argumentácii žalobcu, že VOP v úverovej zmluve, pripúšťajú možnosť postúpenia akejkoľvek pohľadávky, vrátane budúcej z predmetného úverového vzťahu, súd uvádza, že ide o neprijateľnú podmienku, ktorá znevýhodňuje spotrebiteľa.

Žalobca písomným podaním zo dňa 12.12.2013 zobral čiastočne žalobu späť a z požadovanej sumy 3 485,58 eur požadoval iba sumu 2 591,48 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, o čom súd rozhodol uznesením zo dňa 30.1.2014 a v tejto časti konanie zastavil a pripustil zmenu žalobného návrhu.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže v konaní boli úspešní žalovaní a vzniklo im právo na náhradu trov konania, ale zo spisu nevyplynulo, aby žalovaným vznikli trovy konania, súd im nepriznal právo na náhradu trov konania.

Na strane žalovaných vystupoval vedľajší účastník, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto súd zaviazal neúspešného žalobcu na zaplatenie trov konania, ktoré si právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil písomným podaním zo dňa 17.4.2014, v celkovej sume 500,46 eur. Trovy právneho

zastúpenia si uplatnil v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Odmenu si uplatnil za právne úkony pri tarifnej hodnote vecí 3 485,58 eur s tým, že 1 úkon právnej služby predstavoval sumu 131,13 eur. Odmenu si vyčíslil za úkony: prevzatie a príprava právneho zastúpenia á 131,13 eur, vyjadrenie zo dňa 2.12.2013, podanie zo dňa 17.4.2014, teda 3 x 131,13 eur a režijný paušál za každý úkon za rok 2013 á 7,81 eur, za rok 2014 á 8,04 eur, teda celkovo odmena advokáta bez DPH predstavovala 417,05 eur, s 20 % DPH 83,41 eur, celková odmena, ktorú sud priznal predstavovala 500,46 eur, na ktorú zaviazal neúspešného žalobcu.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.